

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۸ اپریل ۲۰۲۲

یونس نگاه

رابطه تندروی با حقارت

بیشتر افراد تندرو در کودکی و نوجوانی دوران حقارت و سرکوب شدید را سپری می‌کنند. در جوامعی که تندروی رشد می‌کند، سیاستمداران و ملاحا در تولید تندروی نقش اساسی را بازی می‌کنند. اما خانواده‌ها نیز نقش حیاتی دارند. رابطه سنتی والدین، فقر، تشنج‌ها و مشکلاتی که کودکان در محیط‌های تنگ خانواده‌های از هم‌پاشیده، ناتوان در اداره یا دچار منازعه روبه رو می‌شوند آنان را برای غلتیدن به چاه تندروی آماده می‌کند. تعدادی از این کودکان که بستر سالم پرورش در محیط خانوادگی را ندارند به جاهای دور انتقال می‌یابند و در اختیار مهندسان تندروی قرار می‌گیرند. اگر در قریه و روستای خود هم بمانند، زندگی بسیار سخت و پر از حقارت را سپری کرده از لحاظ روانی ویران می‌شوند. انسان ویران و سرکوب‌شده مجاهد بسیار سرسخت بار می‌آید. خیلی از آنان به یک پُف شعلهور می‌شوند و عقده‌های آشکار و پنهان‌شان را با تفنگ و بمی که در دست دارند منفجر می‌کنند.

جنگ‌ها که با شعلهور شدن عقده حقارت فرزندان ویران شده می‌چرخد، بیوه و یتیم بیشتر بر جای می‌گذارد؛ فقر و بیکاری آدم‌ها را بیشتر دچار حقارت می‌کند و تنور منازعه همچنان داغ می‌ماند.

آموزش زنان در برگرداندن اعتمادبه‌نفس به فرزندان وطن نقش حیاتی دارد. خانواده‌های ساخته از زن و شوهر بیدار، متکی به‌خود و صاحب برنامه فرزندان آرام و معقول بار می‌آورند. این چنین خانواده‌ها کودکان خود را تا زمانی که جوان نشده‌اند زیر بال می‌گیرند، نان و محبت می‌دهند، خواب راحت و آموزش سالم مهیا می‌کنند. به ندرت پشکی می‌تواند از زیر بال چنین مادران چوپه‌ای را ربوده بخورد یا گرگی او را قاپیده به غار خود ببرد و درنده‌خوئی بیاموزد.

تعلیم زنان و نیز مردان، راه نجات از چرخه گرسنگی، حقارت، تندروی و جوان‌مرگی‌ست.